

Bilag 8.

København, den 15. december 1957.

Til det af folketinget nedsatte udvalg, der behandler forslaget til lov om ændringer i lov om rettens pleje.

Som repræsentanter for en større kreds af yngre københavnske landsretssagførere har vi anmodet om foretræde for udvalget for at forelægge denne kreds' synspunkter vedrørende justitsministerens forslag til ændring af de nugældende regler om sagføreres møderet for højesteret.

De yngre landsretssagførere, d. v. s. de, som har opnået beskikkelse efter 1. januar 1949, har aldrig tidligere haft lejlighed til at udtale sig om dette spørgsmål.

Emnet har ikke været drøftet på et almindeligt sagførermøde, men har alene været behandlet i Sagførerrådet og på et fællesmøde af Sagførersamfundets kredsbestyrelser; i ingen af disse organer er de yngre landsretssagførere repræsenteret. Disse er heller ikke blevet opfordret til at udtale sig over for — endsige til at indtræde som medlemmer i — de to udvalg, som Sagførerrådet i 1954 nedsatte til at behandle spørgsmålet. Det ene udvalg bestod af to højesteretssagførere, det andet af to ældre landsretssagførere.

Med al respekt for de ældre kolleger må det forekomme forbavsende, at de sagførere, for hvem spørgsmålet om en ændring af reglerne om møderet for højesteret er af mindre betydning, idet en ændring — og ligegyldigt hvilken — næppe kan antages at medføre udvidelser af deres én gang etablerede forretninger, har turdet tage ansvaret for at anbefale den nyordning af møderetten, som nu er foreslået, uden at forelægge spørgsmålet til udtalelse for deres yngre kolleger, for hvem nyordningen er af allerstørste betydning, idet det er under den, de skal skabe deres forretninger.

Det faktum, at dette er sket, har bevirket, at en komité af yngre landsretssagførere i København har foretaget en undersøgelse af opfattelserne blandt de praktiserende landsretssagførere i København, som har opnået beskikkelse efter 1. januar 1949.

Undersøgelsen er blevet koncentreret om København, dels på grund af den tid, der var til rådighed, dels fordi problemet om møderetten for højesteret må anses for at være af størst betydning for de sagførere, der har kontor i København.

Besvarelsene har givet komiteen et ret klart billede af opfattelserne inden for den adspurgte kreds af kolleger.

Af de adspurgte har 77 underskrevet den af komiteen foreslåede henvendelse til folketingsudvalget. Heraf har 3 taget særlige forbehold, selv om de i det væsentlige tiltræder henvendelsen. Af underskriverne har 50 egen forretning eller ansættelse på landsretssagfører-(overretssagfører-) kontorer, medens 27 er ansat på højesteretssagførerkontorer. De underskrevne eksemplarer af henvendelsen overleveres udvalget som bilag.

Samtlige underskrivere vender sig imod det af justitsministeren fremsatte lovforslag.

Underskrivernes indvendinger kan opsummeres således:

1. Prøven varetager vigtige retsplejemæssige hensyn, som forslaget helt ser bort fra. Disse hensyn er med styrke fremhævet over for udvalget fra andre sider og skal derfor ikke gentages.

2. De konkurrencemæssige urimeligheder, der menes knyttet til den gældende ord-